

Sygn. akt I C 486/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa S. B.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od Towarzystwa (...) w W. na rzecz S. B. kwotę 1.884,50 zł (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami:

- od kwoty 1.700 zł od dnia 21 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;

- od kwoty 184,50 zł od dnia 2 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;

2. kosztami procesu obciąża Towarzystwo (...) w W. w całości, pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

IC 486/16

UZASADNIENIE

Powódka S. B. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) w W. kwoty 1.884,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1.700 zł od dnia 21 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 184,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 21 lipca 2015 r. należący do niej pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony wskutek kolizji, za którego spowodowanie odpowiedzialność ponosi kierujący pojazdem ubezpieczonym w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany sklasyfikował szkodę jako całkowitą, w związku z czym przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 6.400 zł. Zdaniem powódki odszkodowanie jest zaniżone. S. B. zleciła wykonanie kalkulacji szkody niezależnemu rzeczoznawcy, który wyliczył ten koszt na 8.100 zł. Powódka domaga się zapłaty kwoty 1.884,50 zł stanowiącej różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym wynoszącej 1.700 zł, a także kwoty 184,50 zł tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji.

Nakazem zapłaty z dnia 7 stycznia 2016 r. wydanym w sprawie I Nc 2156/15 Referendarz sądowy rzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa na koszt powódki.

W uzasadnieniu wskazał, iż szkoda poniesiona przez powódkę została jej wyrównana, natomiast przedstawiona przez nią kalkulacja jest niemiarodajna. Zdaniem pozwanego wartość pojazdu uszkodzonego, ustalona przez pozwanego za pomocą portalu AUTOonline na kwotę 4.200 zł, została zaniżona w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki. Pozwany zakwestionował również żądanie pozwu co do kwoty 184,50 zł tytułem poniesionych przez powódkę kosztów sporządzenia kalkulacji, wskazując, że powódka nie wykazała zasadności ich poniesienia. Wskazał również, że ewentualny początkowy termin naliczania odsetek zasadny byłby dopiero w momencie poczynienia ustaleń przez biegłego z zakresu techniki samochodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2015 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód powódki marki H. (...), o nr rej. (...). W dniu zdarzenia pojazd kierowany przez sprawcę szkody objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) w W..

/okoliczność bezsporna/

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 21 lipca 2015 r.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: zgłoszenie szkody, k. 3-4 akt szkody/

Pozwany uznał szkodę za całkowitą i w związku z tym przyznał powódce, tytułem odszkodowania, kwotę 6.400 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy, wyliczoną przez pozwanego, wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (10.600 zł) a kwotą 4.200 zł zaoferowaną powódce, za pośrednictwem platformy AUTOonline, jako cena sprzedaży uszkodzonego pojazdu.

/okoliczności bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 4.08.2015 r., k.15; kosztorys, k.9-14; przesłuchanie powódki k.52-53; oferty zakupu, k.96-98 /

Na zlecenie powódki sporządzona została, przez niezależnego rzeczoznawcę, kalkulacja szkody. Wartość brutto pojazdu w stanie przed szkodą określona została na 10.600 zł, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym – na 2.500 zł. Z tytułu wykonania przedmiotowej usługi powódka poniosła koszt w wysokości 184,50 zł. W dniu 21 września 2015 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty pełnego odszkodowania oraz kosztów poniesionych na niezależnego rzeczoznawcę, jednak bezskutecznie.

/ dowód: kalkulacja szkody, k. 16-19; faktura VAT, k. 20; wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k. 21-23/

Niezbędne koszty naprawy samochodu powódki w związku z uszkodzeniami powstałymi w wyniku kolizji z dnia 21 lipca 2015 r. wynoszą 20.968,31 zł brutto. Wartość przedmiotowego samochodu w stanie nieuszkodzonym na dzień 21 lipca 2015 r. wynosiła 10.900 zł brutto, natomiast wartość pojazdu uszkodzonego wynosi 2.800 zł.

/dowód: opinia biegłego sądowego P. K. wraz z kalkulacją i ustną opinią uzupełniającą, k. 68-78, k. 105-106/

Powódka nie była zainteresowana sprzedażą uszkodzonego pojazdu. Dokonała natomiast jego naprawy w sposób umożliwiający dalsze używanie.

/dowód: przesłuchanie powódki, k. 52-53/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż stan faktyczny pomiędzy stronami w dużej mierze był bezsporny. Pozwany potwierdził, że ponosił odpowiedzialność z tytułu ubezpieczenia OC za zdarzenie, w którym uszkodzeniu uległ pojazd powódki oraz że wypłacił odszkodowanie w kwocie 6.400 zł, odmawiając wypłaty w pozostałej części. Strony były zgodne także co do tego, że szkoda powinna zostać rozliczona jako całkowita.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych do akt sprawy oraz znajdujących się w aktach szkody, których wiarygodności i prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, jak również zeznań powódki, które Sąd uznał za wiarygodne. Podstawą ustaleń Sąd uczynił również opinię biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej P. K.. Biegły w swojej opinii – w zakresie dotyczącym wyliczeń naprawy z użyciem części nowych i oryginalnych jak również określenia wartości pojazdu przed szkodą oraz uszkodzonego – posługiwał się jasnymi i precyzyjnymi określeniami oraz w sposób wyczerpujący i zupełny udzielił odpowiedzi na zadane pytania. Należy stwierdzić, iż wnioski zawarte w opinii biegłego, uzupełnionej na rozprawie w dniu 27 lutego 2017 r. są jasne, a przeprowadzony wywód stanowiący ich uzasadnienie jest logiczny. W tym stanie rzeczy Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, mając na względzie także to, że osoba ją sporządzająca posiada odpowiednie kwalifikacje w dziedzinie, w zakres której wchodził przedmiot opiniowania.

Odnosząc się do opinii biegłego pozwany stwierdził, że ustalona przez biegłego wartość pozostałości nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem zastosowanie winna znaleźć cena 4200 zł zaoferowana powódce przez podmiot zainteresowany nabyciem jej uszkodzonego pojazdu.

Zgodnie z przepisem art. 822 kc w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 kc).

Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 kc i art. 361 kc.

Zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone. Przepis art. 361 § 2 kc statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanej i konkretnych okoliczności sprawy.

Stosownie do treści art. 363 § 1 kc przysługujące poszkodowanemu prawo wyboru sposobu naprawienia szkody, może doznać ograniczenia, jedynie wtedy, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty. W wypadku zatem nieopłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu, odpowiedzialny za wypadek obowiązany jest do zapłacenia odszkodowania według wartości pojazdu przed wypadkiem, pomniejszonej o jego wartość po wypadku (tzw. metoda szkody całkowitej). Jak wynika z opinii biegłego, sytuacja taka zachodzi w niniejszej sprawie, bowiem koszt naprawy samochodu powódki znacznie przekracza jego wartość sprzed zdarzenia. W związku z powyższym, należne powódce odszkodowanie z tego tytułu stanowi kwota 8.100 zł będąca różnicą pomiędzy kwotą 10.900 zł (wartość pojazdu sprzed wypadkiem) a kwotą 2.800 zł (wartość pozostałości). Zważywszy, że powódka uzyskała już kwotę 6.400 zł, do zapłaty pozostała należność w wysokości 1.700 zł.

Wskazać należy w tym miejscu, że stanowisko pozwanego, jakoby o wartości pozostałości decydować miała wysokość oferty na nabycie uszkodzonego pojazdu złożona za pośrednictwem platformy AUTOonline, jest niezasadne. Przede wszystkim, powódka nie zamierzała sprzedać wraku. Samochód został naprawiony w stopniu umożliwiającym korzystanie z niego i jest nadal przez powódkę używany. Nie sposób zaś zmuszać poszkodowanego do sprzedaży uszkodzonego pojazdu czy też wyciągać z jego decyzji o braku zamiaru sprzedaży negatywnych konsekwencji. Co więcej, nie można z całą pewnością uznać, że do sprzedaży pojazdu, gdyby poszkodowana była zainteresowana jego zbyciem, za oferowaną cenę w ogóle doszło. Zważyć należy, iż gwarancja nabycia wraku za oferowaną cenę udzielona jest pod warunkiem, że stan faktyczny pojazdu okaże się zgodny z opisem zamieszczonym w systemie AUTOonline. Tym samym, zachodzi prawdopodobieństwo wycofania się oferenta z transakcji, zważywszy, że składając ofertę nie widział samochodu, którego nabycie zaoferował.

Z przytoczonych względów, Sąd przyjął wartość pozostałości ustaloną przez biegłego na kwotę 2.800 zł jako bardziej miarodajną.

Sąd uznał za uzasadniony koszt 184,50 zł poniesiony przez poszkodowaną tytułem zapłaty za sporządzenie przez niezależnego rzeczoznawcę wyliczenie wartości szkody. Wskazać należy, iż poniesienia kosztu sporządzenia kalkulacji pozostaje w związku ze zdarzeniem powodującym szkodę. Zlecenie takiej wyceny, wobec faktu, iż powódka nie posiada specjalistycznej wiedzy w tym zakresie, było niezbędne celem ustalenia realnej wysokości dochodzonych roszczeń.

Łączna kwota należnego powódce odszkodowania wynosi zatem 1.884,50 zł (8.100 zł – 6.400 zł + 184,50 zł) i taką też kwotę Sąd zasądził na jej rzecz, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

Odnosząc się zaś do terminu spełnienia świadczenia, wskazać należy, iż został on określony w art. 817 kc. Jako termin podstawowy w tym zakresie przyjmuje się okres 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie oraz termin 14 dni, licząc od dnia, kiedy przy zachowaniu należytej staranności było możliwe wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu albo wysokości odszkodowania. Terminy wskazane powyżej są terminami maksymalnymi i nie ma przeszkód, aby ubezpieczyciel wcześniej uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił stosowne odszkodowanie. O swojej podstawie odpowiedzialności pozwana powzięła wiedzę w chwili, gdy nastąpiło zgłoszenie faktu zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, co miało miejsce w dniu 21 lipca 2015 r. Jednocześnie oceniając okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że brak było obiektywnych przeszkód, aby w ustawowym terminie 30 dni, który upłynął w dniu 20 sierpnia 2015 r., pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w pełnej wysokości. Odsetki od kwoty 1.700 zł (z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pojazdu) należało więc zasądzić od dnia 21 sierpnia 2015 r. to jest od 31-go dnia licząc od zgłoszenia szkody. Odsetki od kwoty 184,50 zł (koszt sporządzenia kalkulacji) Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 kc zgodnie z żądaniem pozwu – od dnia wniesienia pozwu, mając na uwadze, iż powód wezwanie do zapłaty tej kwoty wystosował już w dniu 21 września 2015 r. wyznaczając siedmiodniowy termin do spełnienia świadczenia. W dacie zatem wniesienia pozwu, roszczenie było już wymagalne. Równocześnie, z uwagi na zmianę brzmienia przepisu art. 481 kc od dnia 1 stycznia 2016 r., dokonano rozróżnienia na odsetki ustawowe za opóźnienie, przysługujące powodowi od tej daty i odsetki ustawowe, przysługujące za okres do dnia 31 grudnia 2015 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na mocy art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i 100 kpc, art. 108 § 1 kpc obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą spór i pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)